

for Ekspeditionen, at det kun er med den allerstørste Vanskelighed, at man kan færdes der. Der ligger en Opgave paa $\frac{5}{4}$ Mill. Kr. Der er saaledes andre Sager, hvis Reform haster paa dette Omraade end netop Lønningslovene. Jeg anbefaler derfor, at denne Sag fremmes saa hurtigt ske kan.

la Cour: Dette Lovforslag, som her kommer, gaar jo egentlig ud paa en ny Skat, som udskrives af Befolkningen, og det er langt fra meget appetitligt at tage fat paa en Skattesag, naar man ikke har tilstrækkelig Tid til at overveje den. Man spørger saa: Skulle vi virkelig i dette Øjeblik gennemføre en Lov som denne, der kræver ikke saa lille et finansielt Offer fra en stor Del af Befolkningen? Vi spørge derom, saa meget mere som Portotaksterne efter de Oplysninger, der ere fremkomne i det andet Ting, i Regelen ere højere her end i noget andet Land, skønt Afstandene gennemgaaende her ere langt kortere. Det skulde altsaa ikke være absolut nødvendigt at faa en Tillægslov for at holde Postvæsenet gaaende, naar Administrationen af det var hensigtsmæssig og god. Denne Lov vil bringe Befolkningen en forøget Skat paa 11—1300,000 Kr.; men, efter den højtærede Finansministers Sigende vil den, naar den Lønningslov, hvorom der nu var Tale, er vedtagen, — hvad der vel ikke er Tvivl om, den bliver —, give Staten en forøget Indtægt af 500,000 Kr. Jeg erindrer, at vi for nogle faa Aar siden havde et Overskud paa vort Postbudget af 300,000 Kr. Da fandt det andet Ting sig beføjet til at faa dette Overskud uddelt til Landpostbudene, skønt Ministeren den Gang oplyste om, at der ganske sikkert ikke havde foreligget noget Andragende fra selve Landpostbudene. De havde faaet deres Løn forbedret 3 Aar i Forvejen, men Folketinget var af den Mening, at de skulde have disse 300,000 Kr. eller lidt over, der vare til Raadighed for Postvæsenet. Skulde det gaa ligesaa denne Gang, at vi, naar vi ved at vedtage denne Lov faa et Overskud paa 500,000 Kr., saa skulde se, at dette Overskud, som Befolkningen skaffer til Postvæsenet, mulig bliver uddelt til en hel Del lavere Postfunctio-

nærer paa Landet, finder jeg det uheldigt. Jeg vil naturligvis for mit Vedkommende ikke sætte mig imod at gaa til denne Forhøjelses Gennemførelse, men jeg beklager i høj Grad, at vi ikke have længere Tid til at sætte os ind i den eller undersøge den nærmere, for jeg har en Fornemmelse af, at den vist godt kunde have trængt til en lille Revision, men den højtærede Minister ønsker den gennemført, og vi have jo altid været loyale over for Ministeriet og ville ogsaa i den Retning rette os efter hans Ønske.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke indlade mig i nogen Diskussion med det ærede Medlem, som sidst talte, om denne Forhøjelse af Portotaksterne. Det har jo heller ikke videre Interesse saa meget des mindre, som han dog heller ikke vilde modsætte sig hurtig Fremme af denne Lov. Jeg vil bare sige det, at det, som her foreligger, selvfølgelig ikke er en Skat, det er et Vederlag for et Arbejde, som udføres. Vi ere altid gaaede ud fra, at Postvæsenet skulde bære sig selv. Vokse Postvæsenets Udgifter, ere vi nødte til at forhøje Indtægterne. Staten driver denne Forretning, omtrent som en Privatmand vilde drive den. Altsaa det er et Vederlag, slet ikke nogen Skat, saa der er her slet ikke Tale om nogen Forhøjelse af en Skat. — I Fortsættelsen af, hvad jeg udtalte, da jeg havde Ordet i Anledning af den første Sag, vil jeg sige, at det er en Selvfølge, at naar de to foregaaende Lovvæsende vedtoges, maa ogsaa denne følge med. Vi kunne ikke forøge Udgifterne uden en tilsvarende Forøgelse af Indtægterne. Derfor vil jeg ligeledes anbefale hurtig Fremme af denne Lov.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt, og jeg skal saa ansætte et nyt Møde til om ti Minutter. Dagsordenen vil da være: